ODLUKE

ODLUKA VIJEĆA (ZVSP) 2017/2315

od 11. prosinca 2017.

o uspostavi stalne strukturirane suradnje (PESCO) i utvrđivanju popisa država članica sudionica

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegov članak 46. stavak 2.,

uzimajući u obzir Protokol br. 10 o stalnoj strukturiranoj suradnji uspostavljenoj člankom 42. Ugovora o Europskoj uniji, priložen Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir prijedlog Savezne Republike Njemačke, Kraljevine Španjolske, Francuske Republike i Talijanske Republike,

uzimajući u obzir mišljenje Visokog predstavnika Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku („Visoki predstavnik”),

budući da:

(1) Člankom 42. stavkom 6. Ugovora o Europskoj uniji (UEU) predviđa se da države članice čiji vojni kapaciteti ispunjavaju više kriterije i koje su se u ovom području uzajamno više obvezale radi obavljanja najzahtjevnijih misija, uspostavljaju stalnu strukturiranu suradnju (PESCO) u okviru Unije.

(2) Vijeće i Visoki predstavnik 13. studenoga 2017. primili su zajedničku obavijest u skladu s člankom 46. stavkom 1. UEU-a od 23 države članice, a 7. prosinca 2017. od još dvije države članice, o tome da sve te države članice namjeravaju sudjelovati u PESCO-u na temelju toga da ispunjavaju gore navedene zahtjeve i da su se u ovom području uzajamno više obvezale kako je navedeno u Prilogu ovoj Odluci te na temelju svih drugih elemenata iz obavijesti, uključujući preambulu i vodeća načela PESCO-a navedena u Prilogu I. obavijesti, kojim elementima su i dalje u cijelosti predane – također podsjećajući na članak 42. UEU-a – te uključujući članak 42. stavak 7. ([1]).

(3) Snažnije obveze navedene u Prilogu ovoj Odluci u skladu su s ostvarenjem ciljeva iz članka 1. Protokola br. 10 uz Ugovore i obveza iz članka 2. tog protokola.

(4) Odluka država članica da sudjeluju u PESCO-u donosi se na dobrovoljnoj osnovi te sama po sebi ne utječe na nacionalni suverenitet ni na poseban karakter sigurnosne i obrambene politike određenih država članica. Doprinosi država članica sudionica u vezi s ispunjavanjem snažnijih obveza u okviru PESCO-a ostvarit će se u skladu s njihovim primjenjivim ustavnim odredbama.

(5) Povećanje broja zajedničkih i suradničkih projekata u području razvoja obrambenih kapaciteta jedna je od snažnih obveza u okviru PESCO-a. Takvi projekti mogu dobiti potporu putem doprinosa iz proračuna Unije, u skladu s Ugovorima i u skladu s relevantnim instrumentima i programima Unije.

(6) Države članice sudionice utvrdile su u svojim nacionalnim provedbenim planovima svoju sposobnost ispunjavanja snažnijih obveza koje su uzajamno preuzele.

(7) S obzirom na to da su potrebni uvjeti zadovoljeni, primjereno je da Vijeće donese odluku o uspostavi PESCO-a.

(8) Svaka druga država članica koja naknadno poželi sudjelovati u PESCO-u može obavijestiti Vijeće i Visokog predstavnika o svojoj namjeri u skladu s člankom 46. stavkom 3. UEU-a.

([1]) Obavijest se objavljuje zajedno s ovom Odlukom (vidjeti stranicu 65 ovoga Službenog lista).

(9) Visoki predstavnik bit će u potpunosti uključen u postupke koji se odnose na PESCO.

(10) Trebala bi postojati dosljednost između djelovanja poduzetih u okviru PESCO-a te drugih djelovanja u okviru ZVSP-a i drugih politika Unije. Vijeće i, unutar njihovih područja nadležnosti, Visoki predstavnik i Komisija trebali bi surađivati kako bi se, gdjegod je to primjenjivo, maksimalno povećale sinergije.

(11) U skladu s člankom 5. Protokola br. 22 o stajalištu Danske, priloženog UEU-u i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, Danska ne sudjeluje u pripremi i provedbi odluka i djelovanja Unije koje imaju implikacije u području obrane. Ova Odluka stoga nije obvezujuća za Dansku,

DONIJELO JE SLJEDEĆU ODLUKU:

Članak 1.

Uspostava stalne strukturirane suradnje

Uspostavlja se stalna strukturirana suradnja (PESCO) u okviru Unije među državama članicama čiji vojni kapaciteti ispunjavaju više kriterije, kako je navedeno u članku 1. Protokola br. 10, i koje su se u ovom području uzajamno obvezale, kako je navedeno u članku 2. tog protokola, radi obavljanja najzahtjevnijih misija te radi doprinosa ostvarenju razine ambicije Unije.

Članak 2.

Države članice sudionice

U PESCO-u sudjeluju sljedeće države članice:

— Belgija,

— Bugarska,

— Češka,

— Njemačka,

— Estonija,

— Irska,

— Grčka,

— Španjolska,

— Francuska,

— Hrvatska,

— Italija,

— Cipar,

— Latvija,

— Litva,

— Luksemburg,

— Mađarska,

— Nizozemska,

— Austrija,

— Poljska,

— Portugal,

— Rumunjska,

— Slovenija,

— Slovačka,

— Finska,

— Švedska.

Članak 3.

Snažnije obveze u skladu s Protokolom br. 10

1. Kako bi se ostvarili ciljevi iz članka 1. Protokola br. 10 i obveze iz članka 2. tog protokola, države članice sudionice daju doprinose kojima se ispunjavaju snažnije obveze koje su uzajamno preuzele, kako je navedeno u Prilogu.

2. U tu svrhu, države članice sudionice svake godine preispituju i prema potrebi ažuriraju svoje nacionalne provedbene planove u kojima trebaju navesti kako će ostvariti snažnije obveze, pri tom navodeći način na koji će ispunjavati preciznije ciljeve koji se trebaju utvrditi za svaku fazu. Ažurirani nacionalni provedbeni planovi svake se godine priopćuju Europskoj službi za vanjsko djelovanje (ESVD) i Europskoj obrambenoj agenciji (EDA) te se stavljaju na raspolaganje svim državama članicama sudionicama.

Članak 4.

Upravljanje PESCO-om

1. Upravljanje PESCO-om organizira se:

— na razini Vijeća, i

— u okviru projekata koje provode skupine država članica sudionica koje su se uzajamno dogovorile da će provesti takve projekte.

2. Djelujući u skladu s člankom 46. stavkom 6. UEU-a, Vijeće donosi odluke i preporuke o:

(a) pružanju strateškog usmjeravanja i smjernica za PESCO;

(b) redoslijedu ispunjavanja snažnijih obveza navedenih u Prilogu tijekom dviju uzastopnih početnih faza (godine 2018. – 2020. i 2021. – 2025.) i utvrđivanju na početku svake faze preciznijih ciljeva za ispunjenje snažnijih obveza navedenih u Prilogu;

(c) ažuriranju i unaprjeđenju, prema potrebi, snažnijih obveza navedenih u Prilogu s obzirom na postignuća u okviru PESCO-a, kako bi se odrazio razvoj sigurnosnog okruženja Unije. Takve se odluke posebice donose na kraju faza iz stavka 2. točke (b), na temelju postupka strateškog preispitivanja kojim se procjenjuje ispunjenje obveza u okviru PESCO-a;

(d) procjeni doprinosa država članica sudionica u ispunjavanju dogovorenih obveza, u skladu s mehanizmom opisanim u članku 6.;

(e) izradi popisa projekata koji će se osmišljavati u okviru PESCO-a i pri tom odražavati potporu razvoju kapaciteta i osiguravanje znatne potpore, u okviru postojećih sredstava i sposobnosti, operacijama i misijama zajedničke sigurnosne i obrambene politike;

(f) uspostavi zajedničkog skupa pravila upravljanja za projekte, koje bi države članice sudionice koje su uključene u pojedini projekt prema potrebi mogle prilagoditi za taj projekt;

(g) pravodobnom utvrđivanju, u skladu s člankom 9. stavkom 1., općih uvjeta pod kojima bi treće države mogle iznimno biti pozvane na sudjelovanje u pojedinim projektima; i utvrđivanju, u skladu s člankom 9. stavkom 2., ispunjava li dotična treća država te uvjete; i

(h) svim drugim mjerama potrebnima za daljnju provedbu ove Odluke.

Članak 5.

Projekti u okviru PESCO-a

1. Na temelju prijedlogâ država članica sudionica koje namjeravaju biti uključene u pojedini projekt Visoki predstavnik može, na temelju procjena dostavljenih u skladu s člankom 7., dati preporuku u vezi s utvrđivanjem i ocjenjivanjem projekata u okviru PESCO-a za odluke i preporuke Vijeća koje treba donijeti u skladu s člankom 4. stavkom 2. točkom (e), na temelju vojnog savjeta Vojnog odbora Europske unije (EUMC).

2. Države članice sudionice koje namjeravaju predložiti pojedini projekt obavješćuju druge države članice sudionice u primjerenom roku prije podnošenja svojeg prijedloga kako bi prikupile potporu i omogućile im da se uključe u zajedničko podnošenje prijedloga.

Članovi projekta su države članice sudionice koje su podnijele prijedlog. Popis članova projekta svakog pojedinog projekta prilaže se odluci Vijeća iz članka 4. stavka 2. točke (e).

Države članice sudionice koje su uključene u projekt mogu se uzajamno dogovoriti da prime druge države članice sudionice koje naknadno izraze želju za uključivanjem u projekt.

3. Države članice sudionice koje su uključene u projekt uzajamno se dogovaraju o modalitetima i opsegu svoje suradnje te o upravljanju tim projektom. Države članice sudionice koje su uključene u projekt redovito, prema potrebi, obavješćuju Vijeće o razvoju projekta.

Članak 6.

Modaliteti nadzora, procjene i izvješćivanja

1. Vijeće, u okviru članka 46. stavka 6. UEU-a, osigurava jedinstvo, dosljednost i učinkovitost PESCO-a. Visoki predstavnik također doprinosi tim ciljevima.

2. Visoki predstavnik u potpunosti je uključen u postupke koji se odnose na PESCO, u skladu s Protokolom br. 10.

3. Visoki predstavnik Vijeću podnosi godišnje izvješće o PESCO-u. To se izvješće temelji na doprinosima EDA-e, u skladu s člankom 7. stavkom 3. točkom (a), i ESVD-a, u skladu s člankom 7. stavkom 2. točkom (a). U izvješću Visokog predstavnika opisuje se stanje provedbe PESCO-a, uključujući ispunjavanje, od strane svake države članice sudionice, njezinih obveza u skladu s njezinim nacionalnim provedbenim planom.

EUMC pruža Političkom i sigurnosnom odboru vojne savjete i preporuke u vezi s godišnjim postupkom procjene PESCO-a.

Na temelju godišnjeg izvješća Visokog predstavnika o PESCO-u, Vijeće jednom godišnje preispituje ispunjavaju li države članice sudionice i dalje snažnije obveze iz članka 3.

4. Svaka odluka o suspenziji sudjelovanja države članice donosi se u skladu s člankom 46. stavkom 4. UEU-a tek nakon što je državi članici dan jasno utvrđen vremenski okvir za pojedinačno savjetovanje i poduzimanje mjera odgovora.

Članak 7.

Potpora ESVD-a i EDA-e

1. Pod nadležnošću Visokog predstavnika, također u njegovu svojstvu ravnatelja EDA-e, ESVD, uključujući Vojni stožer EU-a (EUMS), i EDA zajedno osiguravaju potrebne zadaće tajništva za PESCO osim onih na razini Vijeća i jedinstvenu kontaktnu točku u tom pogledu.

2. ESVD, uključujući EUMS, podupire funkcioniranje PESCO-a, a posebice:

(a) davanjem doprinosa procjeni koju Visoki predstavnik u svojem godišnjem izvješću o PESCO-u daje o doprinosu država članica sudionica u pogledu operativnih aspekata, u skladu s člankom 6.;

(b) koordiniranjem procjene prijedloga projekata, predviđenih u članku 5., osobito u području raspoloživosti, interoperabilnosti, fleksibilnosti i mogućnosti raspoređivanja snaga. ESVD, uključujući EUMS, posebice procjenjuje usklađenost predloženih projekata s operativnim potrebama i njihov doprinos tim potrebama.

3. EDA podupire PESCO, a posebice:

(a) davanjem doprinosa procjeni koju Visoki predstavnik u svojem godišnjem izvješću o PESCO-u daje o doprinosu država članica sudionica, u skladu s člankom 6., u pogledu kapaciteta, a posebice o doprinosima koji se daju u skladu sa snažnijim obvezama iz članka 3.;

(b) pospješivanjem projekata za razvoj kapaciteta, posebice koordiniranjem procjene prijedloga projekata predviđenih u članku 5., osobito u području razvoja kapaciteta. EDA posebice podupire države članice u osiguravanju da se izbjegne nepotrebno udvostručivanje u odnosu na postojeće inicijative i u drugim institucijskim kontekstima.

Članak 8.

Financiranje

1. Administrativni rashodi institucija Unije i ESVD-a koji proizlaze iz provedbe ove Odluke terete proračun Unije. Administrativni rashodi EDA-e podliježu relevantnim pravilima EDA-e o financiranju u skladu s Odlukom Vijeća (ZVSP) 2015/1835 ([1]).

2. Operativne rashode koji proizlaze iz projekata koji se provode u okviru PESCO-a podupiru ponajprije države članice sudionice koje su uključene u pojedini projekt. Takvim projektima mogu se dati doprinosi iz općeg proračuna Unije u skladu s Ugovorima i u skladu s relevantnim instrumentima Unije.

Članak 9.

Sudjelovanje trećih država u pojedinim projektima

1. Opći uvjeti za sudjelovanje trećih država u pojedinim projektima navode se u odluci Vijeća donesenoj u skladu s člankom 4. stavkom 2., koja može sadržavati predložak za administrativne aranžmane s trećim državama.

2. Vijeće odlučuje u skladu s člankom 46. stavkom 6. UEU-a o tome zadovoljava li treća država, koju države članice sudionice koje su uključene u projekt žele pozvati na uključivanje u taj projekt, zahtjeve utvrđene u odluci iz stavka 1.

3. Nakon pozitivne odluke iz stavka 2. države članice sudionice koje su uključene u projekt mogu sklopiti administrativne aranžmane s dotičnom trećom državom za potrebe njezina uključivanja u taj projekt. Tim se aranžmanima poštuju postupci i autonomija Unije u donošenju odluka.

Članak 10.

Sigurnosna pravila

U kontekstu PESCO-a primjenjuju se odredbe Odluke Vijeća 2013/488/EU ([2]).

Članak 11.

Stupanje na snagu

Ova Odluka stupa na snagu na dan donošenja.

Sastavljeno u Bruxellesu 11. prosinca 2017.

Za Vijeće
Predsjednica
F. MOGHERINI

([1]) Odluka Vijeća (ZVSP) 2015/1835 od 12. listopada 2015. o utvrđivanju statuta, sjedišta i načina djelovanja Europske obrambene agencije (SL L 266, 13.10.2015., str. 55.).
([2]) Odluka Vijeća 2013/488/EU od 23. rujna 2013. o sigurnosnim propisima za zaštitu klasificiranih podataka EU-a (SL L 274, 15.10.2013., str. 1.).

PRILOG

Popis ambicioznih i snažnijih zajedničkih obveza koje su preuzele države članice sudionice u pet područja utvrđenih člankom 2. Protokola br. 10

„(a) od stupanja Ugovora iz Lisabona na snagu surađivati s ciljem ostvarenja odobrenih ciljeva koji se odnose na razinu investicijskih izdataka za obrambenu opremu i redovito te ciljeve preispitivati s obzirom na sigurnosno okruženje i međunarodne odgovornosti Unije.”

Na temelju zajedničkih referentnih mjerila utvrđenih u 2007., države članice sudionice obvezuju se:

1. Redovito povećavati proračune za obranu u realnim vrijednostima kako bi se postigli dogovoreni ciljevi.

2. Uzastopno srednjoročno povećavati investicijske izdatke za obranu dok se ne dosegne cilj od 20 % ukupnih troškova za obranu (zajedničko referentno mjerilo) kako bi se popunile praznine u strateškim kapacitetima sudjelovanjem u projektima u pogledu obrambenih kapaciteta u skladu s planom razvoja kapaciteta (CDP) i Koordiniranim godišnjim preispitivanjem u području obrane (CARD).

3. Povećavati broj zajedničkih projekata i „suradničkih” projekata u pogledu obrambenih kapaciteta. Takve zajedničke i suradničke projekte trebalo bi, prema potrebi, podupirati putem Europskog fonda za obranu.

4. Povećati udio rashoda dodijeljenih za istraživanja i tehnologiju u području obrane s ciljem da se približi cilju od 2 % ukupnih troškova za obranu (zajedničko referentno mjerilo).

5. Uspostaviti redovito preispitivanje tih obveza (s ciljem da ih Vijeće odobri).

„(b) uzajamno uskladiti svoj obrambeni aparat koliko je god to moguće, ponajprije usklađivanjem utvrđivanja svojih vojnih potreba, udruživanjem i po potrebi specijalizacijom svojih obrambenih sredstava i sposobnosti te poticanjem suradnje u područjima osposobljavanja i logistike.”

6. Imati značajnu ulogu u razvoju kapaciteta unutar EU-a, među ostalim u okviru CARD-a, kako bi se osigurala dostupnost potrebnih kapaciteta za postizanje razine ambicije u Europi.

7. Podupirati CARD u najvećoj mogućoj mjeri uzimajući u obzir dobrovoljnu narav preispitivanja i pojedinačna ograničenja država članica sudionica.

8. Intenzivno uključiti budući Europski fond za obranu u multinacionalnu nabavu s utvrđenom dodanom vrijednosti EU-a.

9. Osmisliti usklađene zahtjeve za sve projekte za razvoj kapaciteta koje dogovore države članice sudionice.

10. Razmotriti zajedničko korištenje postojećim kapacitetima s ciljem optimiziranja raspoloživih resursa i povećanja njihove ukupne učinkovitosti.

11. Osigurati jačanje napora u suradnji u području kiberobrane, poput razmjene informacija, osposobljavanja i operativne potpore.

„(c) poduzeti konkretne mjere kako bi se poboljšala raspoloživost, interoperabilnost, fleksibilnost i raspoređivanje snaga, ponajprije utvrđivanjem zajedničkih ciljeva glede uporabe snaga, uključujući mogućnost preispitivanja nacionalnih postupaka odlučivanja.”

12. U pogledu raspoloživosti i mogućnosti raspoređivanja snaga, države članice sudionice obvezuju se:

— Uz moguće raspoređivanje borbenih skupina EU-a (EU BG), staviti na raspolaganje postrojbe koje je moguće strateški rasporediti kako bi se ostvarila razina ambicije EU-a. Ovom obvezom nisu obuhvaćene pripravne snage, stalne snage ni dežurne snage.

— Razviti čvrst instrument (npr. bazu podataka) koji će biti dostupan samo državama članicama sudionicama i državama doprinositeljicama, u svrhu evidentiranja raspoloživih kapaciteta koji se mogu brzo rasporediti kako bi se olakšao i ubrzao proces okupljanja snaga.

— Nastojati ubrzano ostvariti političku predanost na nacionalnoj razini, među ostalim, po mogućnosti, preispitivanjem svojih nacionalnih postupaka odlučivanja.

— Osigurati znatnu potporu, u okviru postojećih sredstava i sposobnosti, operacijama (npr. EUFOR-u) i misijama ZSOP-a (npr. misijama osposobljavanja EU-a) o kojima je jednoglasno odlučilo Vijeće, u obliku osoblja, opreme, osposobljavanja, potpore vježbama, infrastrukture ili na drugi način, ne dovodeći u pitanje bilo koju odluku o doprinosima za operacije ZSOP-a i ne dovodeći u pitanje ustavna ograničenja,

— Znatno doprinijeti EU BG-u odobrenjem doprinosâ u načelu barem četiri godine unaprijed, s razdobljem pripravnosti u skladu s konceptom EU BG-a, obvezom provođenja vježbi EU BG-a za postrojbu EU BG-a (vodeća država) i/ili sudjelovanja u tim vježbama (sve države članice EU-a koje sudjeluju u EU BG-u).

— Pojednostavniti i standardizirati prekogranični vojni prijevoz u Europi kako bi se omogućilo brzo razmještanje vojne opreme i osoblja.

13. U pogledu interoperabilnosti snaga, države članice sudionice obvezuju se:

— Razviti interoperabilnost svojih snaga:

— preuzimanjem obveze o postizanju dogovora o zajedničkim kriterijima za ocjenjivanje i vrednovanje postrojbe EU BG-a usklađenima sa standardima NATO-a uz istovremeno zadržavanje nacionalne certifikacije.

— preuzimanjem obveze o postizanju dogovora o zajedničkim tehničkim i operativnim standardima snaga, uzimajući u obzir da je potrebno osigurati interoperabilnost s NATO-om.

— Optimizirati multinacionalne strukture: države članice sudionice mogle bi se obvezati na pristupanje glavnim postojećim i mogućim budućim strukturama koje sudjeluju u europskom vanjskom djelovanju u vojnom području (EUROCORPS, EUROMARFOR, EUROGENDFOR, MCCE/ATARES/SEOS) i na vođenje aktivne uloge u njima.

14. Države članice sudionice nastojat će ostvariti ambiciozan pristup zajedničkom financiranju vojnih operacija i misija ZSOP-a, povrh onog što će se utvrditi kao zajednički trošak u skladu s odlukom Vijeća o Atheni.

„(d) surađivati kako bi osigurale poduzimanje potrebnih mjera, uključujući i multinacionalne pristupe, ne dovodeći u pitanje obveze preuzete u tom smislu u okviru Organizacije Sjevernoatlantskog ugovora, s ciljem uklanjanja nedostataka koji su uočeni u okviru ‚Mehanizma za razvoj sposobnosti'."

15. Pomoći da se prevladaju nedostaci kapaciteta utvrđeni u okviru CDP-a i CARD-a. Tim se projektima za razvoj kapaciteta povećava strateška autonomija Europe i jača europska obrambena tehnološka i industrijska baza (EDTIB).

16. Prioritet dati razmatranju europskog suradničkog pristupa kako bi se popunili nedostaci u pogledu kapaciteta utvrđeni na nacionalnoj razini i, kao opće pravilo, upotrebljavati isključivo nacionalan pristup samo ako je takvo ispitivanje već provedeno.

17. Biti uključene u najmanje jedan projekt u okviru PESCO-a kojim se razvijaju ili osiguravaju kapaciteti za koje su države članice utvrdile da su strateški relevantni.

„(e) po potrebi sudjelovati u razvitku velikih zajedničkih ili europskih programa za opremu u okviru Europske obrambene agencije."

18. Koristiti se EDA-om kao europskim forumom za razvoj zajedničkih kapaciteta i smatrati Zajedničku organizaciju za suradnju u području naoružanja (OCCAR) preferiranom organizacijom za upravljanje suradničkim programom.

19. Osigurati da svim projektima u pogledu kapaciteta koje vode države članice sudionice europska obrambena industrija postaje konkurentnijom putem odgovarajuće industrijske politike, kojom se izbjegavaju nepotrebna preklapanja.

20. Osigurati da programi suradnje, od kojih koristi smiju imati samo subjekti kojima se dokazano pruža dodana vrijednost na području EU-a, i strategije nabave koje usvoje države članice sudionice imaju pozitivan učinak na EDTIB.

PRIJEVOD

Obavijest o stalnoj strukturiranoj suradnji (PESCO) upućena vijeću i visokom predstavniku unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku

Preambula

Države članice sudionice,

podsjećajući na to da Unija provodi zajedničku vanjsku i sigurnosnu politiku na temelju ostvarenja „sve većeg stupnja konvergencije djelovanja država članica" (članak 24. stavak 2. UEU-a) i da je zajednička sigurnosna i obrambena politika (ZSOP) sastavni dio zajedničke vanjske i sigurnosne politike;

smatrajući da se zajedničkom sigurnosnom i obrambenom politikom Uniji osiguravaju operativni kapaciteti koji se temelje na civilnim i vojnim sredstvima te da će jačanje sigurnosne i obrambene politike iziskivati napore država članica u području sposobnosti;

podsjećajući i na obvezu Europske unije i njezinih država članica u pogledu promicanja globalnog poretka utemeljenoga na pravilima kojemu je multilateralizam ključno načelo te u čijem se središtu nalaze Ujedinjeni narodi;

podsjećajući na članak 42. stavak 6. Ugovora o Europskoj uniji (UEU) prema kojem „države članice čiji vojni kapaciteti ispunjavaju više kriterije i koje su se u ovom području uzajamno više obvezale radi obavljanja najzahtjevnijih misija", uspostavljaju stalnu strukturiranu suradnju (PESCO) u okviru Unije;

smatrajući da bi se PESCO-om moglo znatno doprinijeti dostizanju razine ambicije EU-a, među ostalim s obzirom na najzahtjevnije misije i operacije te da bi se mogao olakšati razvoj obrambenih sposobnosti država članica putem intenzivnog sudjelovanja u multinacionalnim projektima javne nabave te s odgovarajućim industrijskim subjektima, uključujući mala i srednja poduzeća, te ojačati europsku obrambenu suradnju, uz potpunu uporabu Ugovorâ;

uzimajući u obzir ciljeve stalne strukturirane suradnje i preuzete obveze država članica da ih postignu, kako je utvrđeno u Protokolu br. 10 o stalnoj strukturiranoj suradnji i navedeno u članku 46. UEU-a;

napominjući da je na sastanku Europskog vijeća održanom 15. prosinca 2016. zaključeno da Europljani moraju preuzeti veću odgovornost za svoju sigurnost i da je Europsko vijeće, s ciljem jačanja sigurnosti i obrane Europe u zahtjevnom geopolitičkom okružju te bolje zaštite svojih građana, čime se potvrđuju prethodne obveze u tom pogledu, naglasilo potrebu da se učini više, među ostalim dodjelom dostatnih dodatnih resursa, uzimajući pritom u obzir nacionalne okolnosti, pravne obveze te, za države članice koje su ujedno članice NATO-a, mjerodavne smjernice NATO-a o izdacima za obranu;

podsjećajući nadalje da je Europsko vijeće također pozvalo na jačanje suradnje u razvoju potrebnih sposobnosti, kao i na preuzimanje obveze stavljanja takvih sposobnosti na raspolaganje kad je to potrebno, i da je potvrdilo da Europska unija i njezine države članice moraju moći odlučno doprinijeti zajedničkim naporima, kao i samostalno djelovati kada i ako je to potrebno te, kadgod je to moguće, u suradnji s partnerima;

uzimajući u obzir da je Europsko vijeće u lipnju 2017. pozvalo na zajednički razvoj projekata koji se tiču sposobnosti, koje su zajednički dogovorile države članice kako bi se popunili veliki postojeći nedostaci i razvile tehnologije budućnosti, a koji je ključan za dosezanje razine ambicije EU-a koju je Europsko vijeće odobrilo u prosincu 2016.; pozdravilo komunikaciju Komisije o Europskom fondu za obranu koji se sastoji od okvira istraživanja i okvira sposobnosti; te pozvalo države članice da utvrde odgovarajuće projekte koji se tiču sposobnosti za Europski fond za obranu i za Europski program industrijskog razvoja u području obrane;

podsjećajući posebno na to da je Europsko vijeće zatražilo od Visokog predstavnika da predstavi prijedloge u pogledu elemenata i opcija za uključivu stalnu strukturiranu suradnju na temelju modularnog pristupa te kojima se opisuju mogući projekti;

podsjećajući na to da je Vijeće za vanjske poslove 6. ožujka 2017. postiglo dogovor o potrebi nastavka rada na uključivoj stalnoj strukturiranoj suradnji utemeljenoj na modularnom pristupu, koja bi trebala biti otvorena svim državama članicama koje su voljne nužno se obvezati i ispuniti kriterije, na temelju članka 42. stavka 6. i članka 46. te Protokola 10. uz Ugovor;

odlučne da se postigne nova razina u postupnom oblikovanju zajedničke obrambene politike Unije, na što se poziva u članku 42. stavku 2. UEU-a, putem uspostave stalne strukturirane suradnje unutar okvira Unije; uzimajući pritom u obzir poseban karakter sigurnosne i obrambene politike određenih država članica;

podsjećajući na obvezu iz članka 42 stavka 7. UEU-a o uzajamnoj pomoći i potpori;

podsjećajući na to da u skladu s člankom 42. stavkom 7. Ugovora o Europskoj uniji obveze i suradnja u području zajedničke sigurnosne i obrambene politike „moraju biti u skladu s obvezama preuzetima u okviru Organizacije Sjevernoatlantskog ugovora, koja, za države koje su njezine članice, ostaje temelj njihove kolektivne obrane i forum za njezinu provedbu”;

ističući da je Europsko vijeće 22. i 23. lipnja 2017. postiglo dogovor o potrebi za pokretanjem uključive i ambiciozne stalne strukturirane suradnje (PESCO) i kao odgovor na mandat Europskog vijeća da u roku od tri mjeseca sastavi „zajednički popis kriterija i nužnih obveza, u potpunosti u skladu s člankom 42. stavkom 6. i člankom 46. UEU-a te Protokolom br. 10 priloženim Ugovoru, među ostalim u svrhu najzahtjevnijih misija […], s preciznim rasporedom i posebnim mehanizmima procjene kako bi se državama članicama koje su u mogućnosti to učiniti omogućilo da bez odgode obavijeste o namjeri sudjelovanja”;

OBAVJEŠĆUJU Vijeće i Visokog predstavnika Europske unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku o svojoj namjeri da sudjeluju u stalnoj strukturiranoj suradnji;

POZIVAJU Vijeće da donose odluku o uspostavi trajne strukturirane suradnje u skladu s relevantnim odredbama Ugovora o Europskoj i Protokola 10. uz Ugovor te na temelju načela određenih u Prilogu I., čvršćih obveza iz Priloga II., kao i prijedlogâ za upravljanje iz Priloga III.;

PODNOSE, prije no što Vijeće donese odluku o uspostavi stalne strukturirane suradnje, nacionalni plan provedbe kojim se dokazuje njihova sposobnost u pogledu načina ispunjavanja čvršćih obveza iz Priloga II.

Sastavljeno u Bruxellesu trinaestog studenoga dvije tisuće sedamnaeste godine.

* Irska je 7. prosinca 2017. obavijestila Vijeće i Visokog predstavnika o svojoj namjeri da sudjeluje u PESCO-u i pridružila se ovoj zajedničkoj Obavijesti.

* Portugalska Republika 7. prosinca 2017. obavijestila je Vijeće i Visokog predstavnika o svojoj namjeri da sudjeluje u PESCO-u i pridružila se ovoj zajedničkoj Obavijesti.

PRILOG I. – NAČELA STALNE STRUKTURIRANE SURADNJE (PESCO)

„Stalna strukturirana suradnja” utvrđena je člancima 42. i 46. Ugovora o Europskoj uniji i Protokolom br. 10 uz Ugovor. Može se aktivirati jedanput i uspostavlja se odlukom Vijeća koju treba donijeti kvalificirana većina kako bi se u području obrane okupile sve voljne države članice „čiji vojni kapaciteti ispunjavaju više kriterije” i koje su se „uzajamno više obvezale radi obavljanja najzahtjevnijih misija” i operacija.

PESCO je ambiciozan, obvezujući i uključiv europski pravni okvir za ulaganja u sigurnost i obranu područja EU-a i njegovih građana. PESCO-om se daje i ključan politički okvir za sve države članice kako bi poboljšale svoju vojnu imovinu i obrambene sposobnosti putem dobro koordiniranih inicijativa i konkretnih projekata utemeljenih na čvršćem obvezivanju. Ujedno će i NATO imati koristi od pojačanih obrambenih sposobnosti država članica EU-a. Njima će se ojačati europski stup unutar Saveza i odgovoriti na opetovane zahtjeve za snažnijom transatlantskom podjelom opterećenja.

PESCO je ključan korak prema jačanju zajedničke obrambene politike. Mogao bi biti sastavni dio mogućeg razvoja u smjeru zajedničke obrane ako Vijeće jednoglasno tako odluči (kako je navedeno u članku 42. stavku 2. UEU-a). Dugoročna vizija PESCO-a mogla bi biti postizanje kompaktne sveobuhvatne oružane sile, komplementarne s NATO-om, koja će i dalje biti temelj kolektivne obrane njezinih članica.

Smatramo uključiv PESCO najvažnijim instrumentom za poticanje zajedničke sigurnosti i obrane u području u kojem je potrebno više dosljednosti, kontinuiteta, koordinacije i suradnje. Europski napori u tom smislu moraju biti ujedinjeni, koordinirani i smisleni te se moraju temeljiti na zajednički dogovorenim političkim smjernicama.

PESCO nudi pouzdan i obvezujući pravni okvir unutar institucijskog okvira EU-a. Države članice sudionice ispunit će svoje nužne obveze, potvrđujući da će se uspostava i provedba stalne strukturirane suradnje provesti u potpunoj usklađenosti s odredbama UEU-a i njemu priloženim protokolima te poštujući ustavne odredbe država članica.

Obvezujuća priroda obveza preuzetih u okviru PESCO-a osigurat će se godišnjom redovitom procjenom koju će provoditi Visoki predstavnik Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku, uz posebnu potporu Europske obrambene agencije (EDA) za aspekte povezane s razvojem sposobnosti (posebno opisane u članku 3. Protokola 10.) i ESVD-a, uključujući EUMS i druge strukture ZSOP-a, za operativne aspekte PESCO-a. U okviru PESCO-a Unija bi mogla djelovati s ciljem postizanja kompaktne sveobuhvatne oružane sile s obzirom na to da bi PESCO dodao koordinaciju „odozgo prema dolje” te smjernice za postojeće ili buduće strukture i pravce djelovanja „odozdo prema gore”.

PESCO-om bi se pružila prilika državama članicama da poboljšaju obrambene sposobnosti sudjelovanjem u dobro koordiniranim inicijativama i konkretnim zajedničkim projektima, uz mogućnost iskorištavanja postojećih regionalnih klastera. Sudjelovanje u PESCO-u dobrovoljne je naravi i ne zadire u nacionalni suverenitet.

Uključiv PESCO snažan je politički signal prema našim građanima i vanjskom svijetu što proizlazi iz činjenice da vlade država članica EU-a ozbiljno pristupaju zajedničkoj sigurnosti i obrani te je nastoje unaprijediti. Za građane EU-a to znači više sigurnosti i jasan znak spremnosti svih država članica da potiču zajedničku sigurnost i obranu s ciljem ostvarenja ciljeva utvrđenih u okviru Globalne strategije EU-a.

PESCO će biti usmjeren na rezultate i njime bi se trebao omogućiti konkretan napredak na razini investicijskih izdataka za obrambenu opremu, zajedničkih ciljeva za razvoj sposobnosti te dostupnosti razmjestivih obrambenih sposobnosti za kombinirane misije i operacije kojima se potvrđuje načelo jedinstva snaga. Glavni pokretač razvoja sposobnosti PESCO-a bit će nadoknada manjaka u pogledu sposobnosti povezanih s razinom ambicije EU-a te ciljevima i prioritetima zajedničke sigurnosne i obrambene politike EU-a.

„Uključivom” i „modularnom” naravi PESCO-a, kako je Europsko vijeće navelo u prosincu 2016., ne smije se dovesti do spuštanja razine suradnje. Ciljem „ambicioznog” PESCO-a naglašava se potreba da sve države članice sudionice PESCO-a ispune zajednički popis ciljeva i obveza. Kako je navedeno u zaključcima Europskog vijeća iz lipnja 2017., PESCO je „uključiv i ambiciozan”.

Popisom obveza koji se nalazi u nastavku mora se pomoći dostizanje razine ambicije EU-a, kako je utvrđeno u zaključcima Vijeća od 14. studenoga 2016. koje je u prosincu 2016. usvojilo Europsko vijeće, čime bi se ojačala strateška samostalnost i Europljana i EU-a.

PRILOG II. – POPIS AMBICIOZNIH I ČVRŠĆIH ZAJEDNIČKIH OBVEZA U PET PODRUČJA IZ ČLANKA 2. PROTOKOLA BR. 10

„(a) od stupanja Ugovora iz Lisabona na snagu surađivati s ciljem ostvarenja odobrenih ciljeva koji se odnose na razinu investicijskih izdataka za obrambenu opremu i redovito te ciljeve preispitivati s obzirom na sigurnosno okruženje i međunarodne odgovornosti Unije."

Na temelju **zajedničkih referentnih mjerila utvrđenih u 2007.**, države članice sudionice obvezuju se:

1. Redovito povećavati proračun za obranu u realnim vrijednostima kako bi se postigli dogovoreni ciljevi.

2. Uzastopno srednjoročno povećavati ulaganja u investicijske izdatke za obranu dok se ne dosegne cilj od 20 % ukupnih troškova za obranu (zajedničko referentno mjerilo) kako bi se popunile praznine u strateškim kapacitetima sudjelovanjem u projektima u pogledu obrambenih kapaciteta u skladu s planom razvoja kapaciteta (CDP) i Koordiniranim godišnjim preispitivanjem u području obrane (CARD).

3. Povećavati broj zajedničkih projekata i „suradničkih" projekata u pogledu obrambenih kapaciteta. Takve zajedničke i suradničke projekte trebalo bi, prema potrebi, podupirati putem Europskog fonda za obranu.

4. Povećati udio rashoda dodijeljenih za istraživanja i tehnologiju u području obrane s ciljem da se približi cilju od 2 % ukupnih troškova za obranu (zajednička referentna vrijednost).

5. Uspostaviti redovito preispitivanje tih obveza (s ciljem da ga Vijeće odobri).

„(b) uzajamno uskladiti svoj obrambeni aparat koliko je god to moguće, ponajprije usklađivanjem utvrđivanja svojih vojnih potreba, udruživanjem i po potrebi specijalizacijom svojih obrambenih sredstava i sposobnosti te poticanjem suradnje u područjima osposobljavanja i logistike."

6. Imati značajnu ulogu u razvoju kapaciteta unutar EU-a, među ostalim u okviru CARD-a, kako bi se osigurala dostupnost potrebnih kapaciteta za postizanje razine ambicije u Europi.

7. Predano podupirati CARD u najvećoj mogućoj mjeri uzimajući u obzir dobrovoljnu narav preispitivanja i pojedinačna ograničenja država članica sudionica.

8. Intenzivno uključiti budući Europski fond za obranu u multinacionalnu nabavu s utvrđenom dodanom vrijednosti EU-a.

9. Osmisliti usklađene zahtjeve za sve projekte za razvoj kapaciteta koje usuglase države članice sudionice.

10. Razmotriti zajedničko korištenje postojećim kapacitetima u cilju optimiziranja raspoloživih resursa i povećanja njihove ukupne učinkovitosti.

11. Osigurati jačanje napora u suradnji u području kiberobrane, poput razmjene informacija, osposobljavanja i operativne potpore.

„(c) poduzeti konkretne mjere kako bi se poboljšala raspoloživost, interoperabilnost, fleksibilnost i raspoređivanje snaga, ponajprije utvrđivanjem zajedničkih ciljeva glede uporabe snaga, uključujući mogućnost preispitivanja nacionalnih postupaka odlučivanja."

12. U pogledu raspoloživosti i mogućnosti raspoređivanja snaga, države članice sudionice obvezuju se:

— **Uz moguće raspoređivanje borbenih skupina EU-a (EU BG), staviti na raspolaganje postrojbe koje je moguće strateški rasporediti kako bi ostvarila razina ambicije EU-a. Ovom obvezom nisu obuhvaćene pripravne snage, stalne snage ni dežurne snage.**

— **Razviti čvrst instrument (npr. bazu podataka) koji će biti dostupan samo državama članicama sudionicama i državama doprinositeljicama, u svrhu evidentiranja raspoloživih kapaciteta koji se mogu brzo rasporediti kako bi se olakšao i ubrzao proces okupljanja snaga.**

— **Nastojati ubrzano ostvariti političku predanost na nacionalnoj razini, među ostalim, po mogućnosti, preispitivanjem svojih nacionalnih postupaka odlučivanja.**

— **Osigurati znatnu potporu, u okviru postojećih sredstava i sposobnosti, operacijama i misijama ZSOP-a (npr. EUFOR-u, misijama osposobljavanja EU-a) o kojima je jednoglasno odlučilo Vijeće, u obliku osoblja, materijala, osposobljavanja, potpore vježbama, infrastrukture ili na drugi način, ne dovodeći u pitanje bilo koju odluku o doprinosima za operacije ZSOP-a i ne dovodeći u pitanje ustavna ograničenja.**

— **Znatno doprinijeti EU BG-u odobrenjem doprinosa u načelu barem četiri godine unaprijed, s razdobljem pripravnosti u skladu s konceptom EU BG-a, obvezom provođenja vježbi EU BG-a za postrojbu EU BG-a (vodeća država) i/ili sudjelovanja u tim vježbama (sve države članice EU-a koje sudjeluju u EU BG-u).**

— **Pojednostavniti i standardizirati prekogranični vojni prijevoz u Europi kako bi se omogućilo brzo razmještanje vojne opreme i osoblja.**

13. U pogledu interoperabilnosti snaga države članice sudionice obvezuju se:

— **Razviti interoperabilnost svojih snaga:**

— **preuzimanjem obveze o postizanju dogovora o zajedničkim kriterijima za ocjenjivanje i vrednovanje postrojbe EU BG-a usklađenima sa standardima NATO-a uz istodobno zadržavanje nacionalne certifikacije.**

— **preuzimanjem obveze o odgovoru u zajedničkim tehničkim i operativnim standardima snaga, uzimajući u obzir da je potrebno osigurati interoperabilnost s NATO-om.**

— **Optimizirati multinacionalne strukture: države članice sudionice mogle bi se obvezati na pristupanje glavnim postojećim i mogućim budućim strukturama koje sudjeluju u europskom vanjskom djelovanju u vojnom području (EUROCORPS, EUROMARFOR, EUROGENDFOR, MCCE/ATARES/SEOS) i vođenju aktivne uloge u njima.**

14. Države članice sudionice nastojat će ostvariti ambiciozan pristup zajedničkom financiranju vojnih operacija i misija ZSOP-a, povrh onog što će se utvrditi kao zajednički trošak u skladu s odlukom Vijeća o Atheni.

„(d) surađivati kako bi osigurale poduzimanje potrebnih mjera, uključujući i multinacionalne pristupe, ne dovodeći u pitanje obveze preuzete u tom smislu u okviru Organizacije Sjevernoatlantskog ugovora, s ciljem uklanjanja nedostataka koji su uočeni u okviru „Mehanizma za razvoj sposobnosti”.”

15. Pomoći da se prevladaju nedostaci kapaciteta utvrđeni u okviru plana razvoja kapaciteta (CDP) i CARD-a. Tim se projektima za razvoj kapaciteta povećava strateška samostalnost Europe i jača europska obrambena tehnološka i industrijska baza (EDTIB).

16. Prioritet dati razmatranju europskog suradničkog pristupa kako bi se popunili nedostaci u pogledu kapaciteta utvrđeni na nacionalnoj razini i, kao opće pravilo, upotrebljavati isključivo nacionalan pristup samo ako je takvo ispitivanje već provedeno.

17. Sudjelovati u najmanje jednom projektu u okviru stalne strukturirane suradnje, kojim se razvijaju ili osiguravaju kapaciteti za koje su države članice utvrdile da su strateški relevantni.

„(e) po potrebi sudjelovati u razvitku velikih zajedničkih ili europskih programa za opremu u okviru Europske obrambene agencije.”

18. Koristiti se Europskom obrambenom agencijom kao europskim forumom za zajednički razvoj kapaciteta i smatrati Zajedničku organizaciju za suradnju u području naoružanja (OCCAR) preferiranom organizacijom za upravljanje zajedničkim programom.

19. Osigurati da svim projektima u pogledu kapaciteta koje vode države članice sudionice europska obrambena industrija postaje konkurentnijom putem odgovarajuće industrijske politike, kojom se izbjegavaju nepotrebna preklapanja.

20. Osigurati da programi suradnje, od kojih koristi smiju imati samo subjekti kojima se dokazano pruža dodana vrijednost na području EU-a, i strategije nabave koje usvoje države članice sudionice imaju pozitivan učinak na europsku obrambenu tehnološku i industrijsku bazu.

PRILOG III. – UPRAVLJANJE

1. Države članice sudionice i dalje su u središtu postupka donošenja odluka uz koordinaciju s Visokim predstavnikom

PESCO je okvir koji su pokrenule države članice sudionice te ostaje u prvom redu u njihovoj nadležnosti. Transparentnost je zajamčena za države članice EU-a koje nisu sudionice.

Kako bi se osigurala pravilna koordinacija PESCO-a s cjelokupnom zajedničkom sigurnosnom i obrambenom politikom (ZSOP), čiji je on sastavni dio, Visoki predstavnik Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku bit će u potpunosti uključen u postupke povezane s PESCO-om. Visoki predstavnik bit će zadužen za vođenje godišnje ocjene koju zahtijeva Europsko vijeće i koja je utvrđena u dijelu 4. u nastavku. ESVD, uključujući Vojni stožer EU-a (EUMS), i EDA osigurat će Tajništvo PESCO-a u bliskoj suradnji sa zamjenikom glavnog tajnika za ZSOP i odgovor na krizu Europske službe za vanjsko djelovanje (ESVD).

U skladu s člankom 3. Protokola br. 10 uz UEU i Odlukom Vijeća o uspostavi Europske obrambene agencije, EDA će podupirati Visokog predstavnika u pogledu aspekata PESCO-a koji se odnose na razvoj sposobnosti. ESVD će podupirati Visokog predstavnika, posebno u pogledu operativnih aspekata PESCO-a, među ostalim putem Vojnog stožera EU-a i drugih struktura ZSOP-a.

Napominje se da u skladu s člankom 41. stavkom 1. UEU-a „administrativni izdaci koji za institucije nastanu zbog provedbe ovog poglavlja terete proračun Unije”.

2. Upravljanje obuhvaća dvije razine upravljanja uz sveobuhvatnu razinu zaduženu za održavanje usklađenosti i ambicije PESCO-a, nadopunjenu posebnim postupcima upravljanja za projekte PESCO-a

2.1. Sveobuhvatna razina bit će zadužena za usklađenost i vjerodostojnu provedbu PESCO-a.

Temeljit će se na postojećim strukturama. Kada se ministri vanjskih poslova i ministri obrane EU-a okupe na zajedničkom sastanku Vijeća za vanjske poslove / obranu (obično dvaput godišnje), mogli bi se baviti pitanjima u vezi s PESCO-om. Kada se Vijeće sazove kako bi se bavilo pitanjima u vezi s PESCO-om, prava glasovanja rezervirana su za predstavnike država članica sudionica. Tom prigodom države članice sudionice mogu jednoglasno usvojiti nove projekte (u skladu s člankom 46. stavkom 6. UEU-a), primiti ocjene naporâ država članica sudionica, posebno one detaljno opisane u dijelu 3. ovog Priloga, te bi mogle potvrditi sudjelovanje još jedne države članice kvalificiranom većinom nakon savjetovanja s Visokim predstavnikom, u skladu s člankom 46. stavkom 3. UEU-a.

Kao krajnja mjera, Vijeće može suspendirati sudjelovanje države članice koja više ne ispunjava kriterije, nakon što je prethodno dobila jasno utvrđen vremenski okvir za pojedinačno savjetovanje i mjere odgovora, ili više nije u mogućnosti ili ne želi ispunjavati obveze u okviru PESCO-a, u skladu s člankom 46. stavkom 4. UEU-a.

Relevantna postojeća pripremna tijela Vijeća okupit će se u „sastavu PESCO”, odnosno uz prisutnost svih država članica EU-a, no s aranžmanom u kojem samo države članice sudionice imaju pravo glasovanja u Vijeću. Sastanci Političkog i sigurnosnog odbora (PSO) u „sastavu PESCO” mogli bi se sazivati radi rješavanja zajedničkih pitanja od interesa među državama članicama sudionicama, radi planiranja projekata i rasprave o njima ili radi rasprave o novim članstvima u PESCO-u. Njegov rad podupirat će se sastancima Skupine za političko-vojna pitanja (PMG) u sastavu PESCO. Vojni odbor EU-a također će se sazivati u formatu PESCO te će se od njega posebno tražiti vojni savjet. Osim toga, neformalni sastanci mogu se održavati samo s državama članicama sudionicama.

2.2. Upravljanje projektima

2.2.1. Kontrola projekta PESCO-a temeljit će se na ocjeni Visokog predstavnika, oslanjajući se na ESVD, što uključuje EUMS, i EDA-u, a odabir projekata zahtijevat će odluku Vijeća

Države članice sudionice slobodno mogu podnijeti svaki projekt koji smatraju korisnim za potrebe PESCO-a. Objavit će svoje namjere kako bi prikupile potporu i zajednički podnijele projekte Tajništvu PESCO-a te će ih istodobno podijeliti sa svim državama članicama sudionicama.

Projekti bi trebali doprinijeti ispunjavanju obveza navedenih u Prilogu II. Obavijesti, a mnogi od njih zahtijevaju razvoj, ili osiguravanje, sposobnosti koje su države članice odredile kao strateški relevantne i koje imaju zajednički dogovorenu dodanu vrijednost EU-a, te iziskuju pružanje znatne potpore u okviru sredstava i sposobnosti ZSOP-ovim operacijama (EUFOR) i misijama (npr. misije osposobljavanja EU-a) u skladu s člankom 42. stavkom 6. UEU-a.

Kako bi se osigurala dosljednost i usklađenost različitih projekata PESCO-a, predlažemo ograničen broj projekata posebno usmjerenih na misije i operacije u skladu s razinom ambicije EU-a. Ti bi se projekti poduprli drugim projektima, koji bi imali ulogu u njihovu olakšavanju i omogućavanju. Projekti bi se trebali grupirati na odgovarajući način.

Tajništvo PESCO-a koordinirat će ocjenu prijedlogâ projekata. S obzirom na projekte koji se tiču razvoja sposobnosti, EDA će osigurati da ne bude udvostručavanja postojećih inicijativa ni u drugim institucijskim kontekstima. Za projekte usmjerene na operacije i misije EUMS će ocijeniti usklađenost s operativnim potrebama EU-a i njegovih država članica te doprinos tim potrebama. Na temelju toga Visoki predstavnik dat će preporuku kojom se određuju oni prijedlozi projekata koji su najambiciozniji, doprinose razini ambicije EU-a te najbolje odgovaraju daljnjoj strateškoj samostalnosti Europe. Portfelj projekta odražava odgovarajuću ravnotežu između projekata koji su više u području razvoja kapaciteta i onih koji su više u području operacija i misija.

Preporukom Visokog predstavnika pružit će se informacije Vijeću za odluku o popisu projekata PESCO-a unutar okvira PESCO-a nakon vojnog savjeta EUMC-a u sastavu PESCO i putem PSO-a u sastavu PESCO. Vijeće će odlučivati jednoglasno, što podrazumijeva glasove predstavnika država članica sudionica, u skladu s člankom 46. stavkom 6. UEU-a.

Države članice EU-a koje nisu sudionice uvijek mogu izraziti svoju namjeru da sudjeluju u projektima preuzimanjem obveza i pridruživanjem PESCO-u.

Sudionici u projektu mogu iznimno pozvati treće države, u skladu s općim aranžmanima o kojima Vijeće mora pravodobno donijeti odluku u skladu s člankom 46. stavkom 6. UEU-a. One bi trebale moći pružiti znatnu dodatnu vrijednost projektu, doprinijeti jačanju PESCO-a i ZSOP-a te ispunjavati zahtjevnije obveze. Time se takvim trećim državama neće dodijeliti ovlasti za donošenje odluka u okviru upravljanja PESCO-om. Štoviše, Vijeće u sastavu PESCO odlučivat će o tome ispunjava li svaka treća država koju su pozvali sudionici u projektu uvjete iz općih aranžmana.

2.2.2. Upravljanje projektima u prvom je redu odgovornost država članica sudionica

Kada Vijeće donosi odluku o popisu projekata PESCO-a, mora se priložiti popis država članica sudionica koje su povezane s projektom. Te države članice koje sudjeluju u projektu prethodno su zajednički podnijele projekt.

Države članice sudionice koje su povezane s projektom dogovarat će se međusobno, i to jednoglasno, o modalitetima i opsegu svoje suradnje, među ostalim o nužnom doprinosu koji je potreban za pridruživanje projektu. Uspostavit će pravila o upravljanju projektom te će odlučiti o prihvatu dodatnih država članica sudionica tijekom projektnog ciklusa, sa statusom sudionika ili promatrača. Međutim, trebalo bi izraditi zajednički niz pravila o upravljanju koja bi se mogla prilagoditi u okviru pojedinačnih projekata. Time bi se osigurao oblik standardizacije u upravljanju svim projektima te bi se olakšalo njihovo pokretanje. Konkretno, za projekte koji se tiču razvoja sposobnosti upravljanje projektom (specifikacije, strategija nabave, izbor izvršne agencije, odabir industrijskih poduzeća itd.) i dalje će biti pod isključivom odgovornošću država članica sudionica koje su povezane s projektom.

Države članice sudionice prema potrebi o projektima obavješćuju države članice koje nisu sudionice.

3. Precizan pristup u fazama s realističnim i obvezujućim ciljevima za svaku fazu

Obveze koje su preuzele države članice sudionice ispunjavat će se putem nacionalnih napora i konkretnih projekata.

Realističan pristup u fazama ključan je za očuvanje sudjelovanja država članica predvodnica u PESCO-u, a time i za očuvanje načela ambicije i uključivosti. Iako će države članice sudionice raditi na ispunjavanju svih svojih obveza čim se PESCO službeno pokrene, neke se obveze mogu ispuniti prije ostalih. U tu svrhu države članice sudionice moraju postići dogovor o pristupu u fazama.

U fazama će se u obzir uzeti druge postojeće stavke u kalendaru (kao što su provedba europskog akcijskog plana obrane (EDAP), pokretanje sljedećeg višegodišnjeg financijskog okvira u 2021. te obveze koje su države članice već preuzele u drugim okvirima). Dvjema fazama (2018. – 2021. odnosno 2021. – 2025.) omogućit će se slijed obveza. Nakon 2025. obavit će se proces preispitivanja. U tu svrhu države članice sudionice ocijenit će ispunjavanje svih obveza u okviru PESCO-a i odlučiti o novim obvezama, s ciljem započinjanja nove etape prema europskoj integraciji u području sigurnosti i obrane.

4. Upravljanje PESCO-om zahtijeva dobro osmišljen i ambiciozan mehanizam ocjenjivanja utemeljen na nacionalnim planovima provedbe

Sve su države članice sudionice jamci, a Visoki predstavnik izvješćivat će o ispunjavanju obveza, u skladu s načelom redovite ocjene utvrđene Protokolom br. 10 (članak 3.). Obvezujuća narav i vjerodostojnost obveza o kojima je postignut dogovor osigurat će se putem mehanizma ocjenjivanja koji se sastoji od sljedećih dviju razina:

4.1. „Nacionalni plan provedbe”

Kako bi se pokazala sposobnost i spremnost svake države članice sudionice na ispunjavanje dogovorenih obveza, one se obvezuju da će prije donošenja odluke Vijeća o uspostavi PESCO-a podnijeti nacionalni plan provedbe u kojem se opisuje njihova sposobnost za ispunjavanje nužnih obveza. U cilju transparentnosti sve će države članice sudionice dobiti pristup tim planovima provedbe.

Ocjena osiguravanja država članica sudionica u pogledu ispunjavanja dogovorenih obveza provodit će se jednom godišnje na temelju nacionalnih planova provedbe, putem Tajništva PESCO-a u okviru nadležnosti Visokog predstavnika (uz potporu EDA-e u pogledu ulaganjâ u obranu i razvoja sposobnosti te ESVD-a, što uključuje EUMS, u pogledu operativnih aspekata). U okviru odgovornosti Vijeća ta će se ocjena poslati PSO-u (u sastavu PESCO), kao i EUMC-u (u sastavu PESCO) radi dobivanja njegova savjeta.

Ocjenjivači će se usredotočiti na vjerodostojnost obveza u okviru PESCO-a pregledom nacionalnih planova provedbe država članica, činjeničnih odredaba i doprinosa projektima.

Nakon pokretanja PESCO-a države članice sudionice ažurirat će svoje nacionalne planove provedbe prema potrebi, i to na temelju zahtjeva u vezi s pristupom u fazama.

Na početku svake faze obveze će biti detaljno opisane putem preciznijih ciljeva utvrđenih među državama članicama sudionicama kako bi se olakšao proces ocjenjivanja.

4.2. Godišnje i strateško preispitivanje na kraju svake faze

Najmanje jednom godišnje zajedničko Vijeće za vanjske poslove / obranu primit će izvješće od Visokog predstavnika, utemeljeno na doprinosima EDA-e (u skladu s člankom 3. Protokola br. 10.) i ESVD-a, što uključuje EUMS. U tom će se izvješću detaljno opisati stanje provedbe PESCO-a, što uključuje poštovanje svake države članice sudionice njezinih obveza, u skladu s njezinim nacionalnim planom provedbe. To izvješće, nakon savjeta EUMC-a, poslužit će kao temelj za preporuke i odluke Vijeća donesene u skladu s člankom 46. UEU-a.

Na kraju svake faze (2021., 2025.) provest će se postupak strateškog preispitivanja kojim se ocjenjuje poštovanje obveza za koje je predviđeno da se ispune tijekom te faze, kojim se odlučuje o pokretanju sljedeće faze i, prema potrebi, ažuriranju obveza za sljedeću fazu.